Opłacono gotówką.

Nr. 49. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. -- Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 7. grudnia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o taksie wynagrodzenia gmin za egzekucję należności sądowych.

Na podstawie art. IX p. 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem (Dz. U. R. P. z 1932 r Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. Za wykonanie egzekucji na polecenie sądu lub prokuratora gmina pobiera następujące wynagrodzenia: przy sumie egzekwowanej nie wyższej niż 1 zł — w wysokości równej należności egzekwowanej; przy sumie 1,01 — 10 zł; w wysokości 1 zł; przy sumie 10,01 — 25 zł w wysokości 2 zł; przy sumie 25,01 — 60 zł — w wysokości 3 zł; przy sumie ponad 60, — zł — w wysokości 5% tej sumy.

Jeżeli suma wyegzekwowana nie wystarcza na pokrycie należności egzekwowanej i wynagrodzenia gminy, gmina otrzymuje tylko 5% sumy wyegzekwowanej.

§ 2. Wynagrodzenie gminy ściąga się od dłużnika wraz z egzekwowaną należnością.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1929 r w sprawie wynagrodzenia gmin za wykonywanie egzekucji przez organa gminne na polecenie władz sądowych i prokuratorskich (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 121).

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski.

(Przedruk Dz. U. R. P. z 6 listopada 1935 r Nr. 80, poz. 497.)

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 października 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znakow pieniżnych.

Na podstawie art. 12 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr. 46. poz. 440) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje następujące brzmienie: „W razie zgłoszenia w jakiejkolwiek kasie państwowej, samorządowej, instytucji prawa publicznego lub w instytucji kredytowej albo w przedsiębiorstwie bankowem znaków pieniężnego sfałszowanego (podrobionego, przerobionego) lub budzącego wątpliwości co do jego autentyczności, znak taki powinien być przez rzeczoną kasę lub instytucję zatrzymany. Urząd lub instytucja, zatrzymująca znak pieniężny, powinna wypełnić kwestjonarjusz z 4 odpisami. zawierający:

a) nazwę i siedzibę urzędu lub instytucji kwestjonującej, liczbę porządkową kwestjonarjusza i datę;

b) imię, nazwisko okaziciela i dokładny adres jego zamieszkania;

c) opis zatrzymanego znaku pieniężnego (wartość nominalna, data emisji, serja i numer);

d) oświadczenie okaziciela co do źródła, z którego znak ten otrzymał;

e) podpis zatrzymującego znak pieniężny oraz podpis lub odcisk palca okaziciela;

f) oznaczenie urzędu policyjnego właściwego terytorjalnie dla miejsca zatrzymania znaku pieniężnego.

Oryginał kwestjonarjusza z 2 odpisami i zatrzymanym znakiem pieniężnym powinien być niezwłocznie przesłany do urzędu policyjnego właściwego terytorjalnie dla miejsca zatrzymania znaku pieniężnego.

Trzeci odpis kwestjonarjusza pozostanie w instytucji, która zatrzymała znak pieniężny, czwarty odpis otrzymuje okaziciel jako pokwitowanie."

2) § 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ekspertyzy zatrzymanego znaku pieniężnego dokonywają niezwłocznie po otrzymaniu go wraz z dwoma odpisami kwestjonarjusza:

1) Bank Polski (Oddział Ekspertyz), jeżeli zatrzymany został bilet bankowy.

2) Mennica Państwowa, jeżeli zatrzymana została moneta, przyczem zarówno w razie stwierdzenia autentyczności jak i fałszerstwa przesyłają zatrzymany znak pieniężny lub falsyfikat (po uprzedniem jego skasowaniu) wraz z orzeczeniem i odpisem kwestjonarjusza urzędowi policyjnemu, który znak ten lub falsyfikat nadesłał.

Tak w wypadku stwierdzenia autentyczności, jak i fałszerstwa znaku pieniężnego Bank Polski, (Oddział Ekstertyz) lub Mennica Państwowa zatrzymują dla siebie drugi odpis kwestjonarjusza".

3) W § 10 w ustępie trzecim po wyrazach „Władz Centralnych" dodaje się wyrazy „oraz Komendy Głównej Policji Państwowej (Centrala Służby Sledczej)."

4) § 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Dowody rzeczowe po umorzeniu lub prawomocnem ukończeniu spraw o fałszowanie biletów bankowych i monet przechowywane są:

a) ze spraw o fałszowanie biletów bankowych — w Banku Polskim (Oddział Ekspertyz),

b) ze spraw o fałszowanie monet — w Mennicy Państwowej, co najmniej przez 1 rok poczem ulegają komisyjnemu zniszczeniu przy udziale delegata Komendy Głównej Policji Państwowej (Centrala Służby Sledczej) z wyjątkiem tych, które jako charakterystyczne odmiany powinny być zachowane".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 listopada 1935 r. Nr. 81, poz. 502).

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 września 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA REGJONALNA DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

(Dokończenie z nr. 48)

Do A. V. a) należy zaliczyć:

4. **Szczerki lekkie.** Warstwa równoziarnista piaszczysta, z domieszką miału i pyłu grubości powyżej 20 cm. Barwa gleby jasno szara. Podłoże piasek z możliwą domieszką żwiru. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia luźna, częściowo gruzełkowata, podłuża luźna z kamieniami. Rzeźba terenu — równina; zbyt przepuszczalne i przewiewne, do uprawy łatwe. Udaje się żyto i ziemniaki. Występują np. w m. Łagiewniki Wielkie, pow. Lubliniec.

Do A. V. b) — należy zaliczyć:

1. **Piaski podmokłe.** Warstwa drobnoziarnista, piaszczysta z zawartością części pyłowych i próchnicznych na jednolitym materjale piaszczystym. Barwa gleby ciemno szara. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia i podłoża — luźna. Rzeźba terenu — lekki skłon; przepuszczalność dobra, przewiewność średnia z powodu średnio wysokiego poziomu wody. Do uprawy łatwe. Udają się przeważnie żyto, ziemniaki. Występują np. w m Szczejkowice, pow. Rybnik.

2. **Szczerki mocne.** Warstwa różnoziarnista, piaszczysta, o grubości nie dochodzącej do 100 cm z występującym już w podglebiu rudawcem. Barwa gleby szara, grubości około 25 cm. Podłoże gliniasto-piaszczyste. Struktura gleby gruzełkowata, podglebia — ścisła z uwagi na warstwy rudawca, częściowo zbita. Rzeźba terenu — równina, zła przepuszczalność i przewiewność. Do uprawy łatwe. Z uwagi na warstwy rudawca słabsze plony żyta i ziemniaków. Występują np. w m. Goczałkowie i m. Kosztowy, pow. Pszczyna.

Do A. V. e) — należy zaliczyć:

1. **Iły karpackie.** Warstwa równoziarnista grubości dochodzącej do 50 cm ilasta. Barwa gleby ciemno szara. Podłoże — skała piaskowcowa. Rzeźba terenu falista, średnia przepuszczalność i przewiewność. Do uprawy trudne. Udaje się żyto, ziemniaki i owies. Występują np. w m. Bystra pow. Bielsko, w m. Istebna pow. Cieszyn.

2. **Mady chude kamieniste.** Warstwa 20 cm różnoziarnista. pył z domieszką drobnego piasku i kamieni, podglebie różnoziarnisty piasek. Barwa gleby ciemno szara. Podłoże — żwir. Struktura gleby zgruźlona, podglebia i podłoża luźna. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność dobra. Do uprawy łatwe. Najlepiej udają się żyto i ziemniaki. Występują np. w m. Skoczów pow. Cieszyn, w m. Bystra pow. Bielsko i m. Haumanice pow. Cieszyn.

Do A. VI. a) — należy zaliczyć:

1. **Piaski nawapieniowe.** Warstwa drobnoziarnista, piaszczysta z zawartością części pyłowych i próchnicznych z domieszką części miałowych w podglebiu. Barwa gleby ciemno szara. Podłożna głębokości około 60 cm — skała wapienna. Obecność wapnia już w podglebiu. Struktura gleby — słabo gruzełkowata, podglebia — luźna, podłoża — zbita. Rzeźba terenu — lekko falista; zbytnio przepuszczalne i przewiewne, łatwe do uprawy. Dają wyłącznie słabe plony żyta i ziemniaków na silnym oborniku. Występują np. w m. Stare Tarnowice pow. Tarnowskie Góry.

2. **Piaski nażwirowe.** Warstwa drobnoziarnista, słabo próchniczna z domieszką żwiru i obecnością rudawca w podglebiu. Podłoże żwirowate na głębokości 60 cm. Barwa gleby jasno szara. Struktura gleby — częściowo luźna, częściowo gruzełkowata, podglebia i podłoża — luźna. Rzeźba terenu — falista; przepuszczalność i przewiewność za silna. Do uprawy łatwe. Udają się słabo żyto i ziemniaki na silnym oborniku. Występują np. w m. Brzęczkowice, pow. Katowice.

3. **Gleby piaskowcowe** o warstwie 10 cm, różnoziarnistej pylasto-miałowej z drobnym piaskiem, na podglebiu grubości około 40 cm, piaszczystem z domieszką żwiru. Barwa gleby ciemno szara W podłożu skała piaskowcowa. Struktura gleby zgruźlona, podglebia — luźna, podłoża — zbita (skała). Przewiewność i przepuszczalność dobra. Udają się wyłącznie owies i słabe ziemniaki na oborniku. Występują np. w m. Istebna, pow. Cieszyn.

Do A. VI. c) należy zaliczyć:

Iły karpackie, bardzo płytkie o warstwie równoziarnistej, ilastej, z okruchami skały piaskowcowej, grubości około 30 cm. Barwa gleby ciemno szara. Podłoże skała piaskowcowa. Rzeźba terenu — duże spadki; przepuszczalność i przewiewność średnie. Do uprawy dość łatwe. Udają się wyłącznie owies i słabe ziemniaki na oborniku. Występują np. w m. Istebna i m. Równica, pow. Cieszyn.

(Przedruk: z „Mon. Polsk." z dn. 22. X. 1935 r. Nr. 243)

OBWIESZCZENIE
Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 28 października 1935 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1935 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej okręgowych urzędów górniczych.

Na podstawie art. 5 ust. (1) p. 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 423) prostuje się co następuje:

W § 2 p. h rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1935 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 460) po wyrazie „obszar" skreśla się wyrazy „miasta Krakowa i".

Minister Przemysłu i Handlu: Roman Górecki

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 listopada 1935 r. Nr. 80

Obwieszczenie.

Podaje się do wiadomości, że Rada Gminna w Wełnowcu dnia 7-go października 1935 r. uchwaliła pobierać na zasadzie art. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Sl. Nr. 17 poz. 30) na terenie gminy Wełnowiec dodatki komunalne od opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków w wysokości:

1) 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż,
2) 100% opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tem, że dodatki od opłat państwowych od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokości 10% opłaty państwowej.

Stawki powyższe zatwierdził Wydział Powiatowy w Katowicach reskryptem z dnia 22. XI. 1935 L. Sm. V-3/26.

Wełnowiec, dnia 29-go listopoda 1935 r.

Zarząd gminny
(—) BROLL
Naczelnik gminy.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II-2/33

Wybranego przez Radę gminną w Bykowinie w dniu 8 listopada 1935 r. na stanowisko honorowego naczelnika gminy, p. Jana Nowoka, zatwierdziłem.

Wymieniony złożył w dniu dzisiejszym przysięgę służbową.

Katowice, dnia 28 listopada 1935 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: T. VI-6/4

Wydział Powiatowy ogłasza, że z dniem 1. grudnia br. została otwarta dla ruchu kołowego ulica Czarnoleśna w Bielszowicach.

Katowice, dnia 29 listopada 1935 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 listopada 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc grudzień 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Mon. Pol. z dnia 30 listopada 1935 roku Nr. 275.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08